

VLAAMSE GEMEENSCHAP

VLAAMSE GESCHILLENRAAD VOOR RADIO EN TELEVISIE

Rolnummer: 019
Beslissing nr. : 006/2000
van 4 oktober 2000

B E S L I S S I N G

Inzake : M. DE BRUYN tegen VRT

1. Met een ter post aangetekende brief van 28 augustus 2000 heeft de heer M. De Bruyn, ten persoonlijke titel, wonende te 2840 Reet, Tulpenlaan 1, klacht ingediend tegen de VLAAMSE RADIO EN TELEVISIE in afkorting VRT, August Reyerslaan 52, 1043 Brussel, met betrekking tot het op 27 augustus 2000 door Radio 1 uitgezonden programma "De rechters met vakantie" meer bepaald met betrekking tot het onderdeel "Onze Heer Hemelvaart".
2. Bij brief van 5 september 2000 heeft VRT een antwoord op de grieven van de klager verstuurd, samen met de audiocassette van het programmafragment.
3. Op 4 oktober 2000 heeft de Geschillenraad de audiocassette beluisterd.
4. Beide partijen zijn door de Geschillenraad in hun betoog en verweer gehoord ter zitting van 4 oktober 2000, klager in persoon, VRT vertegenwoordigd door mevrouw Annemarie Van Winckel, nethoofd Radio 1, en door mevrouw Mieke Van De Putte, juridisch adviseur.

5. De klager acht zich in zijn christelijke overtuiging gegriefd. Klager geeft blijk van het in artikel 116 octies decies § 2, van de gecoördineerde decreten betreffende de radio-omroep en de televisie bedoelde belang, vereist om bij de Geschillenraad een klacht aanhangig te maken.

6. De VRT omschrijft het programma 'De rechtvaardige rechters' als volgt: *'De rechters met vakantie' is een humorprogramma, waarbij de draak wordt gestoken met de actualiteit, de media en de politiek. De meest verscheiden onderwerpen komen aan bod, en worden met een kwinkslag door een aantal panelleden besproken. Met dit programma hebben de makers allesbehalve de bedoeling om een onderwerp aan een ernstige en diepgaande analyse te onderwerpen, maar veeleer en dan nog meestal via one-liners een thema te ontdoen van alle ernst. Daarbij komen alle maatschappelijke fenomenen aan bod, dus ook alle ideologische en filosofische strekkingen.'* In de mondelinge toelichting bij de memorie verantwoordt de VRT dit fragment door de situering ervan in een reeks over 'historische gebeurtenissen'. Verwezen wordt naar gelijkaardige persiflages van de geschiedenis van de ark van Noach en de slag bij Waterloo. Verder wordt erop gewezen dat, gelet op de wortels van onze cultuur en het doelpubliek van dit programma, gelijkaardige humoristisch bedoelde persiflages van de leer van andere levensbeschouwingen minder goed zouden worden begrepen.

7. Uit de debatten is verder gebleken dat dit programma met aanwezig publiek wordt opgenomen en dat de opname doorgaans voor uitzending wordt bewerkt. De uitzending van 27 augustus was een compilatie van eerder uitgezonden fragmenten. 'Onze Heer Hemelvaart' werd voor heruitzending geselecteerd.

8. Uit zijn klacht en op de hoorzitting is gebleken dat de klager zich gekwetst acht, doordat met de verrijzenis en de hemelvaart van Christus de spot zou worden gedreven. Hij acht dit programmaonderdeel daarom strijdig met artikel 23, § 1, van de gecoördineerde decreten.

9. Zoals de Geschillenraad reeds eerder besliste is de audiovisuele persvrijheid een specifieke vorm van de vrijheid van meningsuiting. Zij geldt niet alleen voor de meningsuitingen die gunstig worden onthaald of die als onschuldig en onverschillig worden beschouwd, maar ook voor die welke een groep van de bevolking schokken, verontrusten of kwetsen. Zo willen het pluralisme, de verdraagzaamheid en de geest van openheid zonder welke een democratische samenleving niet bestaat (EHRM, 7 december 1976, Handyside t. VK. In gelijke zin : Arbitragehof, nr.

45/96 van 12 juli 1996).

De Geschillenraad bevestigt dat de vrijheid van meningsuiting satire over een levensbeschouwelijk onderwerp insluit. De omstandigheid dat personen dit als grievend ervaren, is op zich geen reden een beperking van die vrijheid te aanvaarden. De Geschillenraad is evenwel van oordeel dat deze vrijheid van satire of persiflage niet onbegrensd is.

10. Dit onderdeel van het programma persifleert centrale en niet aan enige actualiteit gebonden thema's van de christelijke levensbeschouwing in een humoristisch bedoeld programma rond *actualiteit, politiek en media*.

11. Discriminatie in de zin van artikel 23, § 1 van de gecoördineerde decreten kan blijken uit het onevenredig aan bod laten komen of niet aan bod laten komen van het gedachtegoed van een ideologische of filosofische strekking zonder redelijke verantwoording en dit in vergelijking met andere. Discriminatie kan ook blijken uit buitensporige persiflage van de kern van een levensbeschouwelijke overtuiging in een programma dat een spottende en humoristische kijk beoogt op actualiteit, politiek en media en uitgezonden wordt op een vrije dag op het middaguur.

OM DIE REDENEN :

DE VLAAMSE GESCHILLENRAAD,

- verklaart de klacht ontvankelijk en gegrond
- beslist, overeenkomstig artikel 116octies decies, § 4 van meergenoemde gecoördineerde decreten, de VRT te vermanen.

Aldus te Brussel uitgesproken op 4 oktober 2000 door de Vlaamse Geschillenraad voor Radio en Televisie, samengesteld uit O. Grawet, voorzitter, K. Rimanque, ondervoorzitter, J. Baert, K. Luyckx, J. Vandyck, M. Van Liedekerke, E. Verstraete en M. Van Nieuwenborgh.

De Griffier

De Voorzitter

K. DE KEYSER

O. GRAWET